

opusdei.org

17 maja 1992 r., beatyfikacja Josemarii Escrivy.

Z okazji rocznicy beatyfikacji Josemarii Escrivy zamieszczamy nagranie z tego dnia i przypominamy tekst homilii, którą wygłosił Jan Paweł II podczas Mszy Św. beatyfikacyjnej.

16-05-2013

**Nagranie z 17 maja 1992 w Rzymie -
dnia beatyfikacji Josemarii Escrivy
(wersja językowa angielska).**

Niżej zamieszczamy wybrane fragmenty homilii, którą wygłosił Jan Paweł II podczas Mszy Św. Beatyfikacyjnej, odnoszące się bezpośrednio do Josemarii Escrivy:

"Życie duchowe i apostołskie nowego błogosławionego było oparte na świadomości czerpanej z wiary, że jest synem Boga w Chrystusie. Ta wiara była źródłem jego miłości do Boga, jego żarliwości ewangelizacyjnej, jego radości, którą okazywał zawsze, nawet wśród bolesnych doświadczeń i trudności, jakim musiał stawić czoło.

„Posiadać krzyż znaczy znaleźć szczęście, radość – napisał w jednym ze swoich rozważań. – Nieść krzyż znaczy utożsamić się z Chrystusem, znaczy być Chrystusem i – tym samym – być synem Boga.”

Z nadprzyrodzoną intuicją
błogosławiony Josemaría głosił
nieustrudzenie prawdę

o powszechnym powołaniu do
świętości i apostołatu. Chrystus
wzywa wszystkich, by się uświęcali
w rzeczywistości dnia codziennego;
dlatego także praca jest środkiem
osobistego uświęcenia i apostołatu,
kiedy się żyje w jedności z Jezusem
Chrystusem, ponieważ Syn Boży
poprzez wcielenie zjednoczył się w
pewien sposób z całą rzeczywistością
człowieka i z całym stworzeniem
(por. *Dominum et vivificantem*, 50). W
społeczeństwie, w którym
niepohamowane dążenie do
posiadania przedmiotów
materialnych czyni z nich bożyszczą
i przyczynę oddalenia się od Boga,
nowy błogosławiony przypomina
nam, że te same rzeczywistości,
stworzone przez Boga i ludzki
geniusz – jeśli są godziwie
wykorzystywane, tak by przynosiły

chwałę Bogu i służyły braciom – mogą być drogą wiodącą do spotkania ludzi z Chrystusem.

„Wszystkie ziemskie sprawy – nauczał – także ludzkie, doczesne działania muszą być skierowane ku Bogu”(List, 19.III.1954).

„Będę błogosławił imieniu Twojemu na wieki, Boże mój, mój królu”. W tym wołaniu, które powtarzaliśmy dziś w psalmie responsoryjnym, wyraża się jak gdyby cała treść duchowego życia błogosławionego Josemaría. Wielka miłość do Chrystusa, którym jest zafascynowany, uzdalnia go do poświęcenia się Mu na zawsze i do uczestnictwa w tajemnicy Jego męki i zmartwychwstania. Jednocześnie synowska miłość do Dziewicy Maryi skłania go do naśladowania Jej cnót.

„Będę błogosławił imieniu Twojemu na wieki”: oto hymn, który wypływał spontanicznie z jego duszy

i budził w nim pragnienie
ofiarowania Bogu całego siebie i
wszystkiego, co go otaczało.
Rzeczywiście, jego życie było
przepełnione chrześcijańskim
humanizmem, naznaczone pieczęcią
dobroci, łagodnością serca i ukrytego
cierpienia, którym Bóg oczyszcza i
uświęca swoich wybranych.

Aktualność i transcendencja tego
duchowego orędzia, głęboko
zakorzenionego

w Ewangelii, są oczywiste, czego
dowodem są także obfite owoce,
którymi Bóg pobłogosławił życie i
dzieło Josemaría Escrivá. Jego
rodzinny kraj, Hiszpania, szczyci się
swoim synem, wzorowym kapłanem,
który potrafił otworzyć nowe
horyzonty przed dziełem apostołstwa
i ewangelizacji. Niech dzisiejsza
radosna uroczystość będzie
wydarzeniem, które natchnie
wszystkich członków Prałatury Opus

Dei, by bardziej zdecydowanie odpowiedzieli na powołanie do świętości, aktywniej uczestniczyli w życiu Kościoła, by byli zawsze świadkami autentycznych wartości Ewangelii, czego wyrazem jest zapał w pracy apostołskiej i szczególna troska o ubogich i potrzebujących."

Pełen tekst homilii Jana Pawła II z
17 maja 1992 po polsku

.....

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/article/17-maja-1992-r-beatyfikacja-josemarii-escrivy/> (25-02-2026)